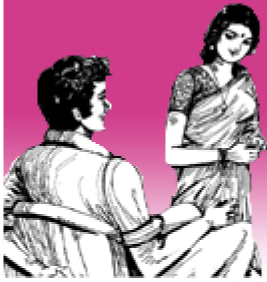

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

చక్రవర్తి తూలుతూ సెక్షన్‌లోకి వచ్చాడు.

సెక్షనంతా ఒక్కసారి గుపున లిక్కర్ వాసనొచ్చి అందరూ తలెత్తి అసహనంగా చూశారు.

"ఎవర్నువ్వు? ఎవర్నువ్వు" అంటూ వసంత అడ్డుకోబోయింది.

"ష్!" చక్రవర్తి కోపంగా వసంతని తోసినంత పనిచేసి "ఆడెక్కడ?" అన్నాడు.

ముకుందం కొంచెం తెలివితేటలుగా లేచి నిలబడి "ఎవరండీ మీరు, ఎవరు కావాలి?" అన్నాడు గొంతులో ఎక్కడలేని సౌమ్యత కొని తెచ్చుకుని.

"వాడే.. వాడి పేరేంటి? ఆఁ రమేషు ఆఁ! ఆఁ రమేషు ఆఁ ఆఁ! రమేష్" అన్నాడు నత్తుతూ

ముకుందం అతని వాలకం చూశాడు.

మాసిన చొక్కా, దానిమీద జర్దా తిన్న డాగులు, చాలా పక్కా తాగుబోతని అర్థమవుతుంది.

అతన్ని కంట్రోల్ చేయాలని ప్రయత్నించడం వృథా అని రమేష్‌బాబు ఛాంబర్ వైపు చూపించాడు.

చక్రవర్తి తూలుకుంటూ రమేష్ బాబు గదిలోకెళ్ళి 'గుడ్మార్నింగ్ బాస్!' అన్నాడు కుర్చీ స్రరున లాక్కుని కూర్చుంటూ.

రమేష్ బాబు అతన్ని చూసి వులిక్కిపడ్డాడు.

"ఏంటి, ఏంటిలా వచ్చేసావు వెళ్ళిపో" అన్నాడు కంగారుగా.

"వెళ్తానులే. నువ్వెంత తొందరగా పని జరిపిస్తే... అంత తొందరగా" అన్నాడు చక్రవర్తి గారపళ్ళు బయటపెట్టి నవ్వుతూ.

"పనేంటి? ఇది ఆఫీసు. అయ్ సే గెటవుట్!" అన్నాడు రమేష్ అసహనంగా.

బదులుగా టేబుల్ మీదున్న టేబుల్ వెయిట్‌ని గట్టిగా ఎత్తి టేబుల్‌మీద కొడుతూ "తెల్సులేవయ్యా! నేను కూడా ఇంజనీర్‌గా చేస్తూనే డిస్‌మిస్సయ్యాను. ఏంటా ఫైలు? ఓహో! ఆర్బిట్రేషనా, ఇలాంటి కేసుల్లో బాగా గిడుతుంది కదా! ఆ ఒంగోలు కాంట్రాక్టరుగాడు ఈ కేసులోనే నన్నిరికించి సస్పెండ్ చేయించాడు జాగ్రత్త మరి" అన్నాడు.

రమేష్‌బాబుకి పిచ్చెక్కిపోతున్నది.

ఒక పిచ్చివాణ్ణి భరించొచ్చు. ఒక వ్యసనపరుణ్ణి కూడా భరించవచ్చు. ఒక మేధావి అయిన పిచ్చివాణ్ణి భరించలేము వాడికి పదితలల తెలివి వుంటుంది కానీ హృదయం వుండదు. ఇప్పుడా హృదయం లేని మెదళ్ళే ప్రపంచాన్ని నాశనం చేస్తున్నాయి.

"సరే! ఎందుకొచ్చావ్?" అన్నాడు తగ్గిపోతూ

"చక్రవర్తి ఎందుకొస్తాడు. డబ్బుకావాలి. అయ్ వాంట్ మనీ" అన్నాడు పేపర్ వెయిట్ గిరగిరా తిప్పుతూ.

"డబ్బా! నా దగ్గరెక్కడిది? నన్నడుగుతావేంటి?" అన్నాడు అసహనంగా.

బదులుగా పకపకా నవ్వాడు చక్రవర్తి.

"ఏం పాపం? ఇంకా ఏ కాంట్రాక్టరూ రాలేదా?"

"ఏం మాట్లాడుతున్నావ్ నువ్వు? ఇదిగో నా ఖర్చులుకని తెచ్చుకున్నాను. ఈ అయిదొందలూ వుంచు" అంటూ జేబులోని అయిదొందల నోటు ఇవ్వబోయాడు రమేష్‌బాబు.

"ఛీ!" అంటూ విసిరి కొట్టాడు చక్రవర్తి.

"చక్రవర్తి నోరు తెరిచి అడిగేడంటే పదివేలకి తగ్గడు. సింహం. ఏమనుకుంటున్నావ్? తియ్యి."

రమేష్‌బాబు కళ్ళు బయటకి పొడుచుకొచ్చినంత పనయ్యింది.

"ఏంటీ, పదివేలా! సంపాదిస్తే తెలుస్తుంది. నా దగ్గర లేవు" అన్నాడు కోపంగా.

"లేకపోతే అడుక్కుని ఇవ్వు"

అప్పుడే ఛీఫ్ ఇంజనీర్ దగ్గర్నుండి ఫైలు తీసుకుని లోనికి రాబోయిన హేమంత్ అక్కడి వాతావరణం చూసి ఠక్కున స్ప్రింగ్‌డోర్ పట్టుకుని నిలబడిపోయాడు.

చక్రవర్తి అతనివైపు చూశాడు.

"కాస్సేపాగిరా హేమంత్" అన్నాడు.

హేమంత్ తలపంకించి చక్రవర్తిని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ వెళ్ళిపోయాడు.

"ఆ వచ్చిందెవరో తెలుసా?" రమేష్‌బాబు చక్రవర్తివంక వెటకారంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"ఎవడైతే నాకేంటి.. డబ్బు తియ్యి. తాగి నాలుగ్గంటలు దాటింది. పిచ్చెక్కిపోతున్నది" అన్నాడు అసహనంగా.

"అలా అంటే.. ఎలా? తెలుకోవల్సిన వ్యక్తి. మీ ఆవిడ బాయ్‌ఫ్రెండ్"

ఆ మాట విని చక్రవర్తి నొసలు కోపంతో ముడుచుకుంది.

ఆ వెంటనే సర్దుకుంటూ "డబ్బు సంగతి చూడు" అన్నాడు కోపంగా.

"వాణ్ణెళ్ళి అడుగు"

"..రేయ్! రమేష్ నాటకాలాడకు. ఎంత తాగినా ఈ చక్రిగాడికి బుర్ర పనిచేస్తూనే వుంటుంది. నువ్వు నన్నెందుకు పనిగట్టుకుని లాడ్జికి పిలిచేవో నాకు తెలియదనుకుంటున్నావా! ఈడంటే నీకేదో ద్వేషం. నా ద్వారా నీకక్ష తీర్చుకోవాలనుకుంటున్నావ్. నీ పప్పులు నా దగ్గరుడకవ్. నా కోసం నేను ఏవన్నా చేస్తానురా. నీకోసం కాదు. మర్యాదగా డబ్బులివ్వి" అంటూ గొంతు పెంచాడు చక్రవర్తి.

రమేష్ ఇక శ్రుతి మించుతుందని గ్రహించి బజ్జర్ నొక్కాడు. వసంత వచ్చి నిలబడింది.

"వెళ్ళి పద్మనడిగి ఒక అయిదువేలుతే" అన్నాడు.

"అయిదేంటి, పది, అక్షరాలా పదివేలు" అన్నాడు చక్రవర్తి రెండు చేతులుకున్న పదివేళ్ళని చూపిస్తూ.

"వుండవు బాస్. రేపు లాడ్జికిరా! ఇస్తాను" అన్నాడు రమేష్ బాబు కాళ్ళ బేరానికొస్తూ.

వసంత వెళ్ళి అయిదువేలు తెచ్చి రమేష్‌బాబు చేతికిచ్చింది.

రమేష్ డబ్బు అతని చేతిలో పెడుతూ "ఇక ఆఫీసుకెపుడూ రాకు" అన్నాడు.

చక్రవర్తి డబ్బుని ముద్దుపెట్టుకుంటూ "పిచ్చి మాటలు..! బాంక్ దగ్గరికి రాని కష్టమరుంటాడా బాస్. రప్పించుకునేట్లు చేసుకోకు. సరేనా!" అంటూ లేచి నిలబడి "అవును ఆడిపేరేంటన్నావు?" అనడిగాడు.

"హేమంత్"

"ఓ.కే." అంటూ బయటకి నడిచి హాల్లో తన పనిచేసుకుంటున్న హేమంత్‌ని ఎగాదిగా చూసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు చక్రవర్తి.

అతడటు వెళ్ళగానే "ఈ తాగుబోతు కేసేంటి కొత్తగా" అంటూ లోపలికొచ్చింది పద్మ.

"నా ఏడుపు నేనేడుస్తుంటే... నీ గొడవేంటి?" అన్నాడు రమేష్‌బాబు చిరాగ్గా.

"మీ ఏడుపు మీతో వుంటే ఫర్వాలేదు. నా దగ్గర డబ్బుకి ఎందుకు పంపుతున్నారు?" అంది పద్మ వెటకారంగా.

"ఏంటి, అంతా నీదిలా చెబుతున్నావు. పొద్దున్న ఆ సుబ్బారెడ్డిని ఇరవై నీకిచ్చి వెళ్ళమన్నాను."

"పదే ఇచ్చాడు" అంది పద్మ వేళ్ళు విరుచుకుంటూ.

"అంటే పది నొక్కేసేవా?"

"బాగుంది. నా ఉద్యోగానికి రిస్కులేదా! ప్రతివాడు నాకిచ్చి వెళ్తున్నాడని ఎవరైనా పసిగడితే నా కొంప కొల్లేరవ్వదా?" అంది కోపంగా.

"సరే! ఏదో ఒకటి ఏడ్వండి. నన్ను కాస్సేపు వదిలెయ్యి" అన్నాడు రమేష్ విసుగ్గా.

"ఆ మాటే నేను అంటున్నా" అని విసురుగా లేచి వెళ్ళిపోయింది పద్మ.

హేమంత్ ఆఫీసు నుండి బయటకొచ్చేసరికి బయట స్కూటీ మీద వెయిట్ చేస్తూ వుంది వరూధిని.

"ఏయ్, హేమూ!" అంది తనని గమనించకుండా వెళ్తున్న హేమంత్‌ని పిలుస్తూ.

హేమంత్ వులిక్కిపడి చూసి "ఏంటిక్కడ, నేను ఇంటికి వచ్చేవాణ్ణి కదా!" అన్నాడు కొంచెం కంగారుగా.

"ఎన్నాళ్ళని ఇంట్లో కూర్చుంటాం. అందుకే మనం తొలిదినాల్లో కలిసిన ప్రాంతంలో కూర్చోవాలని" అంది.

హేమంత్ స్కూటీ ఎక్కాడు.

ఇద్దరూ టాంక్ బండ్ మీద కెళ్ళారో లేదో అక్కడ జనం గుమికూడి వున్నారు.

ఇద్దరూ దిగి టాంక్‌బండ్ మీద నిలబడి రెయిలింగ్ పట్టుకుని చూశారు.

ఎవరో ఆత్మహత్య చేసుకోడానికి నీటిలో దూకేసాడు. అతన్ని రక్షించడానికి ఈతగాళ్ళు ప్రయత్నిస్తున్నారు. జనానికి వినోదం, కాలక్షేపం కావాలి. అందరూ గుమికూడి ఎవరికి తగ్గ వాఖ్యానాలు వాళ్ళు చేస్తున్నారు.

కాస్సేపటికి ఆ గజ ఈతగాళ్ళు అతి కష్టం మీద ఆ వ్యక్తిని ఫుట్‌పాత్ మీద పడుకోబెట్టారు.

ఇంతలో జనంలో ఎవరో ఒకామె గుర్తుపట్టి "ఈడు చిన్న శీను కొడుకు కదూ! అయ్యో ఏమొచ్చిందీడికి" అంది.

పోలీసులు ఆవిడ చెప్పిన వివరాల సహాయంతో ఇంటికి ఫోను చేసారు.

హేమంత్ అతన్ని పరికించి చూశాడు.

పదిహేనేళ్ళ కుర్రాడు.

ఈ వయసుకి చచ్చిపోవాల్సిన అవసరం ఏమిటి, పరీక్షకాని ఫెయిలయ్యాడా! ఆరోజు కాని ముందు రోజుగానీ ఎలాంటి పరీక్షా ఫలితాలూ విడుదల కాలేదు.

ప్రేమలు విఫలమయ్యే వయసూ కాదు.

సరిగ్గా అప్పుడే అతని తల్లి కాబోలు వలవలా ఏడుస్తూ గుండెలు బాదుకుంటూ వచ్చింది.

ఇప్పుడాశ్చర్యపోవడం హేమంత్ వంతయ్యింది.

వసంత.

వసంత కొడుకా!

ఇక అనుకోని బాధ్యత హేమంత్ పైన పడింది.

అంబులెన్స్ వెంట హేమంత్ వరూధిని బయల్దేరారు. డాక్టర్స్‌తో మాట్లాడాడు. పోలీసులకి ముట్టజెప్పాడు. ఈ దేశంలో మన నీతి మనల్ని ఉద్ధరించదు. గొంగళిలో తింటున్నాం. అవతల ప్రాణం. అందుకే హేమంత్ ఏమీ ఆలోచించలేదు.

వరూధినిని ఇంటికి పంపి మూడు రోజులు ఆస్పత్రిలోనే వున్నాడు.

పిల్లాడు బ్రతికాడు.

వసంత హేమంత్ కాళ్ళకి మొక్కినంత పనిచేసింది.

"మీ ఋణం తీర్చుకోలేను సార్. టయిముకి దేముడి ఈడనే వుండి కాపాడారు." అంటూ వలవలలాడింది.

"అద్సరే, ఎందుకు వీడీ పనిజేసేడు" అనడిగాడు హేమంత్.

"ఏం జెప్పాల సర్. లూనా అడిగిండు. కొనిచ్చా. ఇప్పుడదిగాదు కెనటిక్ హోండా గావాల్నంట. శానా కోరికలు బాబూ! ఏడదెచ్చేది? ఒకట్నా రెండా! ఆడు తాగి తాగి సచ్చిండు. ఈడు నన్ను సంపి బతుకుతుండు."

"ఏం పేరు?"

"అఖిలేశు"

"సరే మీరు ఇంటికి వెళ్ళండి. నేనొచ్చి మాట్లాడతాను"

వసంత నమస్కరించి కొడుకుని తీసుకుని వెళ్ళింది.

ఈ సంగతి తెలిసి ఆఫీసునుండి ఒక్కరు కూడా వచ్చి పరామర్శించక పోవడం ఆమెని ఖేదపరిచింది.

చీమ చిటుక్కుమంటే జీపులు కార్లేసుకుని వెళ్ళి అందర్నీ పరామర్శించి వచ్చే స్టాఫ్ తనని అలా నిర్లక్ష్యం చేయడం చూసి ఆమె హృదయం కుమిలిపోయింది.

హోదాలు, పలుకుబడి, డబ్బువుంటే వుంటే గాడిద కాళ్ళు కూడా పట్టుకునే జనం నైజం తెలిసి ఖిన్నురాలయిపోయింది.

ఆమెకు హేమంత్ ఒక దేవుడిలా కనిపించాడు.

అప్పుడే హేమంత్ వరూధినితో సహా వాళ్ళింటికి వెళ్ళేడు.

ఆ టైముకి అఖిలేషు కూర్చుని తల్లి కోసిచ్చిన పళ్ళు తింటున్నాడు.

"మా సారు" అని పరిచయం చేసింది వసంత. అతని మొహంలో గౌరవం కాని పశ్చాత్తాపం కాని.. ఏమీలేవు.

పైగా ఏదో ఘనకార్యం చేసిన వాడిలా గర్వంగా వున్నాడు.

హేమంత్ ఇల్లంతా పరికించి చూశాడు.

ఇంట్లో టి.వి, కూలర్ - కావాల్సిన సామానంతా వుంది.

హేమంత్ పక్కన కూర్చుని "ఎందుకు చచ్చిపోవాలనుకున్నావ్?" అనడిగాడు.

వాడు హేమంత్‌ని అదోలా చూసి తలతిప్పుకున్నాడు.

"ఈ సామానంతా మీ ఆయన హయాంలోనే కొన్నావా? " వసంత నడిగాడు హేమంత్.

"యాడిది సారు! ఆడుతాగి చేసిన అప్పులకే శానా డబ్బు గట్టినా! ఇప్పుడియ్యన్నీ నే గొన్నయ్యే."

"నువ్వు కూడా చచ్చిపోతే మరివీడెలా బతుకుతాడు?"

ఆ ప్రశ్నకి వరూధినితో పాటూ ఆ కుర్రాడు ఆశ్చరంగా చూశారు.

"అవును వసంతా! రోజూ వీడికోరికలు తీర్చలేక చచ్చేబదులు ఒక్కసారే చావొచ్చుకదా! అప్పుడు వీడు రోడ్డుమీద అడుక్కున్నా ఎవడూ పైసా వెయ్యడు. తాడు తెచ్చాను. ఉరేసుకుంటావా? " అంటూ జేబులోంచి తాడు తీసాడు.

"హేమంత్ ఏంటి నువ్వుచేస్తున్న పని" అంది వరూధిని కంగారుగా.

"ఇంకెలా చెప్పాలో నాకు తెలియడం లేదు. వాడి కోరికలకీ, వాడి ఆర్ధిక స్థోమతుకీ సారూప్యముందా? "

"ఆర్ధిక స్థోమతు ఏ స్థాయిలో వున్నా పిల్లలందరివీ ఒక్కటే కోరికలు. ఇవన్నీ తీర్చడం తల్లిదండ్రులకి సాధ్యమవుతుంది. తల్లిదండ్రులంటే ఏ.టి.ఎం కార్డులా! తండ్రి తాగి తాగి చచ్చాడు. ఏదో ప్రభుత్వం పుణ్యమా అని వచ్చిన ఉద్యోగంతో ఆవిడ బతికిస్తుంది. నేను చూడు వాచీ కూడా పెట్టుకోను. వాచీదేనికి, టైము చూపించడానికి. గోడకి గడియారముంది. ఇక దేనికి? ముందు బాగా చదువుకుని పెద్ద జాబ్ చేసి కోరికలు తీర్చుకో. నాకు నీమీద కోపం లేదు. తల్లిని బాధించకూడదు" అన్నాడు అఖిలేష్ మీదచెయ్యివేసి.

అఖిలేష్ తలవంచుకున్నాడు.

కళ్ళ వెంట నీళ్ళు జారిపడ్డాయి.

హేమంత్ వసంత వైపు తిరిగి "మీదీ తప్పుందమ్మా. మీరే పిల్లల్ని కన్నట్లు వాళ్ళ గొంతెమ్మ కోరికలన్నీ తీర్చడం తప్పుకాదా! వాళ్ళని కొంచెం కష్టపెట్టే పెంచాలి. అన్నీ తెలియబరచాలి" అని చెప్పి బయల్దేరాడు హేమంత్.

వసంతతోపాటు అఖిలేష్ కూడా లేచి నిలబడ్డాడు.

"సారీ సారూ!" అన్నాడు అఖిలేష్.

"సారీ వద్దు. బాగా చదువుకో. మన చేతిలో వస్తువులతో పెట్టుకున్న నగలతో విలువరాదు. అది ఆయా వస్తువుల విలువ మాత్రమే. నీ కేరక్టర్‌తో నీ విలువ పెంచుకో. సరేనా! " అంటూ బయటకొచ్చాడు హేమంత్.

అతనితో పాటు పరిగెత్తినట్లు బయటకొచ్చి "యూ ఆర్ గ్రేట్ హేమూ" అంది వరూధిని.

"ఎందుకు?" నవ్వాడు హేమంత్.

"నీలో మరో మనిషిని చూశాను. రియల్లీ హేట్సాఫ్ యు టూ" అంది ఆరాధనగా.

హేమంత్ నవ్వి "పద, ఇంకో మనిషిని కూడా చూపిస్తాను" అన్నాడామె తలమీద మురిపెంగా తడుతూ.

వరూధినీ నవ్వింది.

హృదయమంతా వెన్నెల పరుచుకున్నట్లుగా.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments